

Šel tam

HONEM

a pak si zoufal nad talonem

První nezávislý mariášový časopis

číslo 3 (10)

březen 1997

ročník 2.

3

Úvodník

Mariášová ročenka přece jen bude.

Zvýšeným úsilím mistra Čaply a dalších členů i nečlenů organizačního výboru bude, zdá se, přece jenom koncem května tohoto roku vydána mariášová ročenka. Přes mé počáteční obavy jde o dílko, které má sice některé nedostatky, ale dá se přečíst a prohlédnout a pro mnohé neorganizované hráče bude poučným čtením a velkým zdrojem informací.

Jednu jedinou zásadní výhradu mám. V textu se připomíná, že pořádáno je ročně ve všech regionech asi sto turnajů, ve všech druzích mariáše. Na konci ročenky je uvedena termínová listina, kde se skromně krčí šest turnajů našich a je zmínka ještě o turnajích SČM, tedy všechny turnaje v mariáši licitovaném. O turnajích v ostatních druzích mariáše je sice zmínka v textu, přesto jsem přesvědčen, že by termínová listina měla být uvedena celá a kompletní od začátku roku, byť turnaje již byly odehrány a jsou neaktuální. Bylo by jasné vidět, jak široké spektrum turnajů je hráno v průběhu roku a že si v jednotlivých termínech lze zvolit takový turnaj, který mi vyhovuje nejvíce, buď druhem mariáše, vzdáleností, kvalitou cen, či z jiných důvodů. Argument předsedy IK, že na doplnění celé listiny není čas a místo, podle mého názoru neobstojí. Dávám tímto zodpovědným pracovníkům k úvaze, nemělo-li by se zveřejnění celé listiny ještě přehodnotit.

Pozvánka na turnaj

V sobotu 29.3.1997 se v Loze u Kaznějova hraje již 20. ročník snad nejstaršího, pravidelně hraného turnaje v mariáši. O jeho počátcích si přečtete v příspěvku Dr. Petra Grubera.

Organizační výbor VFVM v Loze si dovoluje pozvat tímto listem Vaši hráčskou osobnost na

jubilejní XX. ročník Velkého festivalu voleného mariáše,

který se uskuteční v sobotu 29.3.1997 v sále a salóнку pohostinství v Loze.

Program:	11 ⁰⁰ -11 ⁴⁵	prezentace hráčů
	11 ⁴⁵ -12 ⁰⁰	losování
	12 ⁰⁰ -16 ¹⁵	základní kola
	16 ³⁰ -17 ³⁰	finále
	17 ⁴⁵ -	vyhlášení vítězů

K aktivní účasti budete připuštěn(a), splníte-li tyto podmínky:

- 1) Dostáváte se v saku a vázance.
- 2) Zaplatíte startovné ve výši 60 Kč.
- 3) Budete se řídit pravidly a herním řádem soutěže

Budou sehrána tři základní kola a finále po 60 minutách. Do finále postupují čtyři hráči s nejnižším součtem umístění ze základních kol. Při rovnosti součtu umístění postupuje hráč s vyšším peněžním ziskem ze základních kol.

Hráči, kteří se umístí na prvních místech obdrží věcné ceny. Celkový počet účastníků je z kapacitních důvodů omezen na max. 132, proto prosíme o dochvilnost.

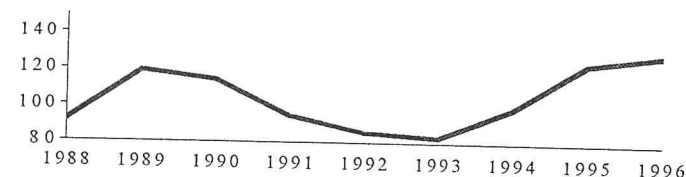
Prezident VFVM Loza

Historický rekord v počtu hráčů padl

Po příjezdu do Družce jsem nabyl dojmu, že snad někteří hráči budou hrát na "zahrádce". Sál by jistě hravě pojmul obvyklých 130 lidí, ale 39 stolů, tzn. 156 hráčů bylo přece jen dost. Po návratu domů jsem zalistoval ve svém archivu, zda se vůbec někdy sešlo tolik lidí na liciták. Věřte nebo ne, ale dosavadní rekord 152 hráčů z 20. ledna 1990 z Plzně byl vyrovnán právě po sedmi letech letos v Kozulupech. Ale i toto číslo už patří historii a zasloužil se o to únorový turnaj, na kterém se sešlo rekordních 156 hráček a hráčů.

Přehled průměrné účasti hráčů v jednotlivých ročnících

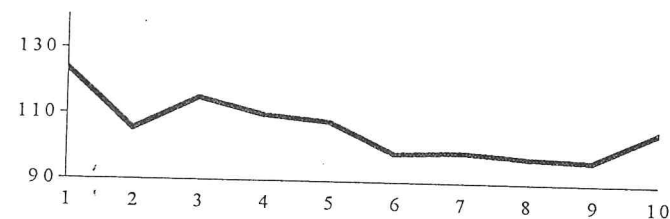
Rok	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Průměrný počet hráčů	91,9	119,1	114	94,5	85,5	82,9	98,9	123,9	129,3

Vysoká účast na úvodních turnajích v jubilejním X. ročníku začne přinášet problémy s kapacitami sálů. Poslední dva roky se průměrná účast přehoupla výrazně přes 120 startujících, předchozí léta jsme se pohybovali okolo 90 účastníků, s výjimkou let 1989-90, kdy se našich turnajů zúčastňovali i hráči pozdějšího SČM. První turnaje roku sice měly vždy vyšší počty startujících, takže se dá očekávat mírný pokles, ale přesto bude třeba řešit otázku nové koncepce soutěže s větší naléhavostí než jsme dosud předpokládali. Zdá se, že členění do dvou regionů, začíná být na pořadu dne.

Přehled průměrné účasti hráčů na x-tém turnaji v sezóně

Turnaj	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Průměrný počet hráčů	123,6	105,4	114,9	110	108	98,6	99,3	97,8	97	106

Jaro je tady, z východu přilétla první vlaštovka (faxem)

Po přečtení tohoto příspěvku se u mne probudilo básnické střevo, tak se o svůj duševní příjem s Vámi podělím.

V draženém sňatku
ve druhém vzatku
přišel o blanko
prohrál tím ambo.

Dát už radši nepokračuji, aby se můj slavný jmenovec-básník, nemusel v hrobě obracet.

V souvislosti s nebyvalým rozvojem mariáše nebude na škodu osvětlit si původ jeho terminologie. Tato je charakteristická specifickými výrazovými prostředky, které hráči užívají, aniž by si uvědomili jejich původ či pravý význam.

Vlastní název této populární hry pochází z *francouzského marriage*, což znamená sňatek, měl se tím na mysli sňatek krále a dámy (nyní svrška). Nejčastějším výrazem používaným v mariáši je flek. Pochází z *německého* Fleck, což znamená mj. skvrnu. Flekovat znamená tedy skvrnit. Máme-li dobrou kartu, odpovíme na flek ré. Toto slovo pochází z *francouzštiny* a znamená více. Pokud se nás zastane třetí spoluhráč, tak dá tuty, což je slovo *italského* původu a znamená všichni (tutti). Někde se namísto slova tuty používá výraz sup. Tento termín pochází pravděpodobně buď od *latinské* předložky supra, což znamená nad, nebo od slovesa *superare* - vítězit, přemáhat.

Hlásí-li hráč sedmu, může dostat ambo. Toto slovo je odvozeno pravděpodobně ze *španělského* ambos, což jsou oba dva, čili dáváme dvě skvrny. Kromě běžných her hraje též betla a durcha. Betl pochází z *německého* Bettler, čili žebrák, naopak durch znamená skrz. Dalším výrazem německého původu je plonk. Zdá se, že jde o zkomoleninu *španělského* blanco, neboli bílý. Zahrajeme-li v rozporu s pravidly, dopouštíme se renoncu, což je slovo *francouzského* původu a znamená chybnou barvu. Vlastní mariášová hra se skládá z jednotlivých štychů. Jde o výraz z *němčiny* Stich a jeho původní význam je vzatek, ale překládá se též jako zdvih. Získáme-li poslední vzatek, hovoříme o ultim, zkráceně ulťi. Jde o výraz *latinský* a znamená poslední, nejbližší.

Setkat se můžeme také výrazy kontra, rékontra, résup (*latinsky* proti, více než proti, více než vítězný apod.). Naproti *české* výrazy boty, kalhoty se používají jen proto, že se rýmují s tuty.

Jak vidno, v mariáši převažují německé a francouzské výrazy. Výrazy odvozené ze *španělského* svědčí s největší pravděpodobností o tom, že na našem území převažovali napoleoniští vojáci, kteří tuto hru s sebou přinesli, jihofrancouzského původu a mluvili nářečím blízkým dnešní *španělštině*.

Na češtinu nám mnoho výrazů nezbyvá (sedma, stovka, dvačka, čtyřka).

A nakonec si přeložíme soulovi licitovaný mariáš. Licitovat je *rakouskoněmeckého* původu a znamená dražit. Tedy hraje dražený sňatek.

JUDr. Petr Šáda

Z turnajů

19. února 1997 Sokolov, regionální liga

Dne 19. února 1997 začala v Sokolově regionální liga osmičlenných družstev v licitovaném mariáši. Menší úpravu oproti loňskému roku doznaly sestavy jednotlivých

družstev. Sokolov se spojil s hráči Karlových Varů a další nové družstvo utvořily tři oddíly: AŠ, Hranice a Stráž u Tachova. Jediné družstvo Loko Mariánské Lázně se zúčastňuje pouze se svými hráči.

Po měsíční pauze se nejlépe zorientovali hráči Loko Mariánské Lázně, kteří nikoho nenechali na pochybách, že tvoří jeden z nejlepších týmů v České republice a zvítězili s velkou převahou nad ostatními družstvy. Nad Sokolovem dokonce o více než o polovinu získaných bodů. Hráči Loko Mariánské Lázně tak nasadili již v prvním kole regionální ligy hodně vysokou laťku pro rok 1997. Byl vytvořen jeden z nejlepších rekordů v licitovaném mariáši v ČR a to s průměrným ziskem 314 bodů na jednoho hráče. Borci Loko Mariánské Lázně bodovali tentokrát v této sestavě: Ing. Václavík, Hověžák, Horák, Kavalír, Varvařovský, Ing. Giecek. Příští kolo regionální ligy se bude konat 19.3.1997 v Mariánských Lázních.

Výsledky I. kola	Jednotlivci	Družstva	
1. Horák	M.L. 458	1. Loko Mariánské Lázně	1885
2. Hověžák	M.L. 390	2. AŠ, Hranice, Stráž	1157
3. Václavík	M.L. 325	3. Sokolov, Karlovy Vary	920

Stanislav Kavalír

22.02.1997 Žďár u Mnichova Hradiště, druhé kolo ligy SČM

V středočeské metropoli východočeských mariášníků, hostinci u Kašpárku ve Žďáru u Mnichova Hradiště byl v sobotu 22. února 1997 za účasti 54 hráčků a hráčů odehrán druhý turnaj Svazu českých mariášníků. Cenám na turnaji tentokrát, mírně řečeno, nebyla věnována dostatečná pozornost a oběd také poněkud zůstal za očekáváním.

Vítězem turnaje se stal Richard Nocar z Kaznějova, před Květou Hlízovou z Kladna a Vladimírem Břízou z Pardubic.

Umístění dalších zástupců ČSM. 6. Holan (na východě KLM Žďár), 7. Kodeda (Kaznějov), 8. Holeček (na východě Kladno), 10. Herik (Mělník), 16. Nocar S. (Kaznějov), 19. Hrdlička (Kaznějov), 25. Duchek (Kladno), 34. Houzvička (Mělník), 37. Pomije (Mělník), 41. Sulkiewicz (Kladno), 52. Strobachová I. (Kladno).

V soutěži družstev zvítězil Kaznějov, před Kladnem a KLM Žďárem.

Po druhém turnaji je v čele jednotlivců Jan Jahoda z Letné Jičín, druhý je Ladislav Herink z Mělníka a třetí Richard Nocar z Kaznějova. Další zástupci ČSM 9. Hlízová, 11. Duchek, 17. Houzvička, 20. Holan, 21. Kodeda, 22. Holeček, 27. Nocar S., 31. Pomije, 36. Strobachová I., 37. Hrdlička, 44. Jančík, 60. Sulkiewicz.

V družstvech vede těsně Kladno, před domácím KLM Žďárem a Vratislavicemi. Na čtvrtém místě je Mělník a 7. je Kaznějov.

Já úspěšně pokračuji v letošním trendu poněkud krkolomných výsledků. V obou poločasech jsem se umístil v čele soutěže, tedy zvítězil. Ovšem v prvním poločase by bylo nutné učinit nepatrnou úpravu; prostě výsledky obrátit vzhůru nohama.

11.03.1997 Praha, regionální liga

Druhým turnajem pokračoval I. ročník Pražské regionální ligy, který hrají čtyři čtyřčlenná družstva pravidelné prvoligové soutěže Českého svazu mariáše. Podobně jako v premiéře si vedli nejlépe hráči Pražského výběru s výjimkou jejich kapitána a roli favorita zatím zvládají bez zaváhání.

Poznámka: Já opět pokračuji v letošní tradici. V prvním poločase ještě dvě hry před koncem jsem měl krásných minus 7 premiových bodů a prohraných peněz nepočítaně. V předposlední hře jsem dal dalšího na betla a zvedl PB na plus 2. Celkem jsem odepsal za poločas 96 PB.

Výsledky 2. turnaje :

Jednotlivci :	1. Bartoš Pavel	(Pražský výběr)	268	soutěžních bodů
	2. Batík Jiří	(Pražský výběr)	225	
	3. Lederer Karel	(Mláď Praha)	208	
	4. Holeček Jarosláv	(Ekolev Praha)	185	
	5. Kolečko Karel	(Mláď Praha)	183	
	6. Jančík Luděk	(Ekolev Praha)	177	
	7. Čapla Jiří	(Pražský výběr)	175	
	8. Štola Vladimír	(Mláď Praha)	164 ...	atd.

Družstva :	1. Pražský výběr	668	10
	2. Ekolev Praha	661	8
	3. Mláď Praha	572	6
	4. Sokol Bratronice	322	2

Celkově po 2 turnajích :

Jednotlivci :	1. Bartoš Pavel	(Pražský výběr)	20	681 SB
	2. Batík Jiří	(Pražský výběr)	14	391 SB
	3. Holeček Jaroslav	(Ekolev Praha)	12	646 SB

Družstva :	1. Pražský výběr	1605	22
	2. Mláď Praha	1144	12
	3. Ekolev Praha	1069	11
	4. Sokol Bratronice	675	7

--ančí--

Říká se, že po posvícení bývá s..čka, ale může to být i jinak.

Jak nám dokázal Ing. Jančík, lze i některé lidové moudrosti poopravit. Snědením klobásy nevalné chuti a vypitím několika piv nevhodné značky den před turnajem, přišly na autora následujícího příspěvku nebývale silné zdravotní potíže. Díky porozumění spoluhráčů, kteří ochotně přemístili hrací stůl na onu místnost, kam i císař pán pěšky chodil a umožnili mu tím turnaje se nejenom zúčastnit, ale i zvítězit. Dokázal tedy, že nejenom po posvícení, ale i při posvícení může člověka postihnout.....

15.3.1997 Holice, 3. kolo ligy SČM

Vavříny z třetího turnaje si podobně, jako v minulém kole, odvázejí zástupci ČSM. Na stupních vítězů vystřídali hráče Kaznějova borci z Kladna, kteří svou pravidelnou účastí jistě obohatí přeborové turnaje pořádané SČM. Oběd byl tradičně vynikající, (výběr ze tří jídel), ceny byly zajištěny do 10. místa a vítězné družstvo, jejich kvalita však proti minulým létům poněkud poklesla. Hrál se ve velkém sále restaurace Na Trandě v Holicích za účasti 48 hráček a hráčů.

Vítězem turnaje se stal Luděk Jančík (Kladno), před Milanem Maryškou (Vratislavice) a Jaroslavem Vlastníkem z Pardubic. Umístění dalších hráčů ČSM: 6. Holeček, 7. Hlízová, 8. Voznicová, 11. Nocar R., 15. Houžvička, 20. Nocar S., 25. Herink, 32. Sulkiewicz, 34. Plzák, 38. Kodeda.

V soutěži družstev zvítězilo Kladno, před Doubravou a Pardubicemi A.

Celkově po třech turnajích vede Milan Maryška, před Richardem Nocarem a Miloslavem Vaníčkem z Doubravy. Pořadí zástupců ČSM: 4. Hlízová, 9. Jančík, 10. Holeček, 11. Herink, 15. Houžvička, 21. Duchek, 28. Nocar S., 30. Holan, 32. Kodeda, 33. Voznicová, 39. Pomije, 42. Hrdlička, 56. Sulkiewicz, 61. Plzák. Klasifikováno 72 hráčů.

Soutěž družstev vede Kladno, před Vratislavicemi a Doubravou. Klasifikováno 16 družstev.

-- ančí--

Termínová listina 1997

Bude průběžně doplňována o další turnaje, o kterých se dozvím

Datum	Město	Místo	Pořadatel	druh
22.03.1997	Čepí	?????	MU	křížový
22.03.1997	Tábor	?????	JČR	křížový
22.03.1997	Hromnice	Kulturní dům	VFVM	volený
22.03.1997	Stod	hotel Praha	ČSM	licitovaný
29.03.1997	Bechyně	?????	JČR	křížový
29.03.1997	Loza u Kaznějova	hostinec	VFVM	volený
05.04.1997	Uhliřské Janovice	ARCO	MU	křížový
12.04.1997	Přelouč	slavn.zakončení	MU	křížový
19.04.1997	Plzeň Bílá Hora	rest. OKTAN	ČSM	licitovaný
26.04.1997	Řadov u Stráže/Než.	?????	JČR	křížový
26.04.1997	Liberec	?????	SČM	licitovaný
03.05.1997	Častrov u Kam./Lip.	?????	JČR	volený
10.05.1997	Jindřiš u Jin.Hradce	?????	JČR	volený+křížový
10.05.1997	Velké Popovice	pivovar	ČSM	korunový licit.
17.05.1997	Doubrava u Mn. Hr.	host. u Lebedů	SČM	licitovaný
24.05.1997	Březnice	hotel Vlčava	ČSM	licitovaný
14.06.1997	Mariánské Lázně	rest. LUNA	ČSM	licitovaný
21.06.1997	Havířov	?????	SČM	licitovaný
12.07.1997	Mariánské Lázně	rest. LUNA	ČSM	trojboj
30.08.1997	Mariánské Lázně	rest. LUNA	ČSM	Č.pohár družs.licitovaný
31.08.1997	Mariánské Lázně	rest. LUNA	ČSM	Č.pohár jedno.licitovaný
13.09.1997	Staré Sedlo u Tach.	hotel Rustica	ČSM	licitovaný
20.09.1997	Žďár u Mn.Hradiště	host. u Kašpárků	SČM	licitovaný
04.10.1997	Zdice	Společenský dům	ČSM	licitovaný
11.10.1997	Liberec	?????	SČM	licitovaný
25.10.1997	Kaznějov	rest. Pluto-centrum	ČSM	licitovaný
08.11.1997	Pardubice	?????	ČSM	licitovaný
15.11.1997	Říčany u Prahy	vzděl.středisko GAS	ČSM	licitovaný
29.11.1997	Jičín	?????	SČM	licitovaný
13.12.1997 *	Sokolov	?????	ČSM	turnaj mistrů licitovaný
Vysvětlivky:	ČSM - Český svaz mariáše		SČM - Svaz českých mariášníků	
	MU - Mariášová unie		JČR - Jihočeský region	
	* - turnaj je pouze pro zvané			

Z archivu Vladimíra Šubrta

Zde asi vznikl prvopočátek organizovaných soutěží, který byl impulsem pro vznik VSLM.

Počátky organizovaného mariáše na Dolnobělsku.

Předem musím říci, že bohužel neexistují žádné výsledkové listiny ani dokonalejší forma zápisu, podle které by bylo možné se řídit. Měl jsem vypůjčené zápisy a prezentační listiny, které se zachovaly z prvních ročníků, ale je na nich ohromný nedostatek. Chybí datum, kdy se který ročník konal a proto nelze blíže určit ani přesné pořadí, ani počty hráčů v konkrétních ročnících. Bylo by možné dle putovního poháru zjistit vítěze a po dohovorech s nimi eventuálně i finalisty, ale bohužel několik vítězů se zcela ztratilo. Myslím si však, že pro orientaci o počátcích organizovaného mariáše toto není podstatné. Dále musím říci, že předkládám nikoliv naprosto přesnou informaci, ale shrnutí vzpomínek a názorů na počátky mariáše od pamětníků a zakladatelů prvního ročníku tzv. Festivalu voleného mariáše v Loze.

Na začátku mariášnického hnutí byla parta kamarádů, která se společně vydávala na vandry, pořádala literární večírky, účinkovala v divadelním ochotnickém spolku v Trnové, a měla menší folkovou kapelu. Z této party vykristalisovala užší skupina, která kromě dalšího pořádala pravidelné každoročně na Štědrovečerní odpoledne zpočátku pouze výslap do pohostinství do Kunejovic, později se z těchto vycházek staly tzv. Vědecké konference, na kterých každý ze zúčastněných musel přednést nějaký referát, o kterém se bouřlivě diskutovalo. Je třeba říci, že hlavním organizátorem, a tím by se dalo říci i duchovním otcem pozdějších turnajů byl Ing. Václav Šmídl z Lozy. Na jednom ze zasedání vědecké konference měl jako téma referátu Petr Gruber zpracování nějakého literárního díla od nějakého autora. Jako toto dílo si zvolil dílo velikána české literatury Karla Poláčka, a to jeho román Hráči...

Referát, který byl přednesen v Horní Bělé měl obrovský úspěch i mezi přítomnými pravidelnými návštěvníky pohostinství. Rozvinula se bouřlivá diskuse, a nakonec se účastníci vědecké konference rozhodli uspořádat veliké klání ve voleném mariáši. Vzhledem k tomu, že většina zúčastněných pocházela z Lozy a v Loze byl pro toto klání dle našeho názoru i s námi sympatizující vedoucí, jako místo bylo jednoznačně zvoleno pohostinství v Loze. Jako termín byl navržen podzim 1976 (na tomto termínu se shodovala většina vzpomínajících).

(Na prvních dvou fotografiích jsou záběry z jednoho ročníku vědecké konference před pohostinstvím v Nekmíři. S deskami v brýlích stojí Ing. Václav Šmídl, ve světlé bundě vlevo v horní řadě stojí autor referátu o Karlu Poláčkovi a jeho knize Hráči MUDr. Petr Gruber.)

Prvního ročníku turnaje, který byl po organizační stránce dokonale zabezpečen, se zúčastnilo dle vzpomínek pouze 8 hráčů. Turnaj vyhrál František Huleš před Petrem Gruberem, na dalších místech skončili Bartásek a Křof. Tito hráči společně s dalšími čtyřmi hráči, obdrželi čestný titul Hráč - zakladatel. Na prvním turnaji byla dokonalá pořadatelská služba, jejíž systém, byl postupně vypracován na několika schůzích. Z pořadatelské služby se zúčastnil hlavní rozhodčí, rozhodčí, zvukař, utěšovatel, zdravotnická služba, fotografická služba, obsluha hráčů u stolu, zapisovatel zvláště zdařilých her (bohužel, zápisy se ztratily), dopisovatel do novin. Turnaje se zúčastnilo i několik diváků z řad zákazníků pohostinství v Loze. (doma jsem našel 3 snímky ze hry u stolu z prvního ročníku a snímek účastníků a rozhodcovského sboru z prvního turnaje).

Vzhledem k úspěchu turnaje jak u hráčů, taku rozhodcovského sboru a u diváků bylo jednoznačně rozhodnuto o opakování této zdařilé akce. Turnaje v mariáši v Loze se konaly každoročně (vypadek jednoho roku vznikl přesunutím termínu z podzimu na jaro), v době přestavby pohostinství v Loze se pak turnaj konal v pohostinství v Horní Bělé.

Turnaje se zúčastňovalo stále více a více hráčů a naše myšlenka v pořádání této hry zapustila kořeny v okolí a vyvolala vznik dalších a dalších turnajů. To vše je Vám však dostatečně známo.

MUDr. Petr Gruber

Číslo ze šuplíku

Jak si možná někteří z Vás vzpomenou, otiskli jsme v loňském čísle (6) pořadí jednotlivců podle umístění mezi prvními třemi na turnajích v letech 1988-1995. IX. ročník oficiální ligové soutěže ČSM se uzavřel a pro srovnání jsme si dali práci a zpracovali pořadí hráčů z celoročních žebříčků do 51. místa. Hráči obdrželi body za pořadí (60, 56, 53, 51, 49, 47, 45, 44, 43 ... 1).

Pořadí hráčů podle umístění do 51. místa v celoročních žebříčcích v letech 1988-1996.

1. Bartoš P.	458	9	(1.)	21. Plzák L.	199	6	(11.)
2. Ellinger Vl.	387	9	(5.)	22. Starck V.	191	6	(10.)
3. Čapla J.	378	8	(23.)	23. Duda J.	174	6	(31.)
4. Václavík Al.	361	9	(3.)	24. Fruhauf V.	157	7	(24.)
5. Stibůrek R.	347	9	(8.)	25. Bučil P.	154	7	(70.)
6. Hrdlička J.	314	7	(9.)	Koudelka M.	154	5	(70.)
Batík J.	314	9	(21.)	27. Jančík L.	143	7	(30.)
8. Bouše M.	312	9	(4.)	28. Podskalský J.	141	5	(15.)
9. Šubrt Vl.	307	7	(19.)	29. Křížová M.	140	6	(16.)
10. Čečka J.	304	9	(22.)	30. Hovězák D.	127	3	(20.)
11. Doležal J.	296	8	(7.)	31. Kříž L.	122	6	(16.)
12. Hobl J.	287	8	(6.)	32. Rudolf Zd. ml.	120	6	(48.)
13. Šobr K. ml.	277	9	(2.)	33. Větrovský St.	119	5	(46.)
14. Kolečko K.	255	7	(29.)	34. Rudolf Zd. st.	116	3	(50.)
Podhorský K.	255	8	(45.)	35. Diviš K.	110	5	(16.)
16. Hlas Fr.	236	8	(70.)	36. Houžvička V.	105	5	(44.)
17. Holan V.	227	8	(14.)	37. Dongręs J.	101	6	(50.)
18. Svoboda J.	215	6	(13.)	Horák P.	101	3	(33.)
19. Kučava M.	206	8	(12.)	39. Nocar R.	100	3	(-)
20. Šenold V.	201	7	(55.)	40. Holeček J.	99	5	(33.)

Za jménem následuje počet bodů za umístění, kolikrát se hráč dostal do žebříčku (do 51. místa) a pořadí podle získaných medailí na ligových turnajích.

-ančí-

Z odkazu Karla Poláčka "Kdybych věděl, co nevím!"

Nadeš'a chvíle, kdy mi bylo rozloučiti se s rodištěm. Dospěl jsem čtrnáctého roku, po prázdninách jsem měl jít do učení.

Dny posledních prázdnin byly naplněny medovým jasmem. Před hostincem Na blátě kvetl rudě ořeandr, okna hostince Na hradě se pestřila voskovými květy fuchsii, zahrádka před hostincem Svateho Havla planula nádhrou pivoňk. Štědrá příroda oděla všechny hostinské živnosti v mém rodném městě v pestrý háv, jako by je chtěla vyzdobiti k nastávajícímu loučení.

prodělali U zlatého havrana, vrhali jsme se v boj Na hradě... všechna tato místa byla němými svědky naší srdnatosti. Poslední partie vryla se mi obzvláště v paměť. Pan Dalibaba hlásil dvě sedmy. Červená na konec, žaludská pomáhající. Tatiček nachmužil obočí; pohlédl zamyšleně na plakát hospodářské výstavy, jenž zdobil zed' nad nálevným stolkem, a pak prohlásil suše:

- Trestám!

Pan Dalibaba těžce zasténal, přejel si čela a vydechl:

- Kdybych věděl, co nevím!

Pan Menšík, jenž hrál s tatičkem, tiše zaúpěl:

- Svatý Jene, patrone můj, stůj při mně, nebo budu zničen!

- Nebědujte, - povzbudil jej otec, - k dobrému se to obrátí.

V hostinci utichl hovor a bylo dusno jako před bouří. Všecko bylo rozechvěno, jen tatiček zůstal klidný; vynášel karty s popěvkem na rtech:

- Já žalem se soužím a v samotě lkám...

Hra skončila porážkou pana Dalibaby. Tatiček mu přebil pomáhající sedmu...

Pan Menšík zajašal:

- Děkuji ti, svatý Jene, že jsi stál při mně v těžké hodině!

- To jsem blázen, - prohlásil pan Dalibaba.

- Pět trumfů a pět pomáhajících. Ještě jsem ložil. A přece jsem byl zmizerněn. Tak si to vylož, kdo můžeš. . .

- Cs - cs! - divil se hostinský. A odebral se do kuchyně, aby oznámil tu novinu své manželce. Ta přichvátala a s tváří plnou nedůvěry dala si tu hru demonstrovat. Probrala se ze svého udivení, teprve když se z kuchyně ozval tragický výkřik:

- Paní hostinská, mléko vám uteče!

Pan Dalibaba, platě poplatky nebyvalé výše, vrčel:

- V tom jsou nějaká kouzla!

Tatiček neřikal nic, jen si spokojeně nacpával dýmku a usmíval se do vousů.

To byla má poslední hra před vstupem do života....

Když jsme kráčeli k domovu, byla opět noc, ponořená do světlého kouzla. Měsíc stál nad radnicí, jakoby naboden na hrot hromosvodu. Podobal se skleněné kouli, jež zdobí růžové keře. Ztichlou ulicí zněly hluše naše kroky. Kdosi hrál na tahací harmoniku. A tehdy tatiček pravil:

- Zítřka, Jindřišku, pojeděš už do ciziny. Nebudu tě mít na očích, ale já vím, že nezapomeneš mých poučení.

- Přislíbil jsem dojat.

- A zejména dnes, - pokračoval tatiček, - jsi viděl něco, co ti bude dobrým poučením pro život! Myslím totiž ty dvě sedmy.

Zapálil si trabuko a pokračoval:

- Jsou mnozí, kteří hrají příliš lehkomyšlně dvě sedmy. Jako pan Dalibaba. Měl šest a šest. Dvě ložil a prohrál. Proč, táži se? Protože mu scházely nejvyšší. Ty jsem měl já. Mimoto jsem byl na výnosu. Tím byla jeho zkázka zpečetěna.

Mocně zadýmal a dodal:

- Ano. . . tady přestává brekot. Dvě sedmy, to je hra iracionální; tak říkají mystická. Nikdy nevíme, jak se to může skončit

Jeho hlas se třásl vlahým tremolem, když pokračoval:

- Jednou jsem obdržel následující kart: Čtyři nejvyšší červené, šest pomáhajících zelených. K tomu dvě esa. Ložím dvě zelené, hlásím dvě sedmy. Červené trumf, rozumíš? Kdybych hlásil zelené, pak jsem zničen, protože soused měl na mé čtyři červené. Tak, tak... Flek!, prý. Že flek? A já se točím. Hoho! Nemohl mne najít, protože jsem měl dvě esa co mittelpunky... Vyrzil jsem mu dva trumfy dříve, než mně mohl na kůži. . .

Snivě zakončil svou řeč:

flek? A já se točím. Hoho! Nemohl mne najít, protože jsem měl dvě esa co mittelpunky... Vyrzil jsem mu dva trumfy dříve, než mně mohl na kůži. . .

Snivě zakončil svou řeč:

- Ano, bývaly doby...

Druhého dne mne odvažel tatiček do učení ...

Přibyli jsme do Příbramě, kdež jsem měl nastoupiti místo u knihaře Vaňaska. Předtím, než mne otec přivedl k zaměstnavateli, stavěli jsme se na posilnění v hostinci U českého dvora. Usedli jsme ve velkém sále, jehož čelo zdobí zrcadlo osleplé stářím. Občerstvili jsme se pokrmu a nápojem. K tatičkovu dotazu nám sdělil obsluhující číšník, že se i v tomto městě bojuje u zeleného stolu, neboť Příbram je město veselé a blízkost Svaté Hory není na závalu tomuto světskému počinání. Zejména když přibudou obchodní cestující, pak se rozvine bujná zábava a jen prý ostřílený a rutinovaný hráč může tu urvatí věnec slávy. Herna je vzadu a jde se k ní po několika schodištích.

Tomuto vypravování naslouchal tatiček se skeptickým úsměvem člověka, jehož nemůže něco hned tak udivit. Pravil s lehkým povzdachem:

- Škoda, že musím odjet večerním vlakem. Moje zaměstnání mi nedá zdržovati se dlouho mimo domov. Rád bych zde zapůsobil a ukázal naší třídě. Mírním, že by moje rodná obec byla zde mnohou důstojně reprezentována.

Nato odpověděl číšník tónem, v němž se povinná uctivost mísila s patrným přízvukem lokálního patriotismu:ř

- Obávám se, pane, že utkáni se zdejšími válečníky by pro vás nebylo tak lehkou aférou, jak se domníváte. Vězte, že zde byla již přemožena pražská škola, nehledě k porážkám, které utrpěli zástupci venkovského karbanu.

- Mluvil jste správně, pane vrchní, - odpověděl důstojně tatiček, - i chválím vás za vaši přichylnost k tomuto městu. Zajisté zasluhuje, aby naň bylo navrženo chvály v nejvyšší míře. Avšak takový spor by se nedal rozřešiti pouhou teorií. Zde je zapotřebí skutků. Než, škoda plných řečí.

Zapravil útratu a pak jsme se zdvihli, abychom vyhledali dílnu pana Vaňaska.

Od tohoto okamžiku byl můj život nad pomyslení trudný. Nebylo jednoho paprsku, který by ozářil moji šedivou existenci.

Soutěž o Zlatou řiť

Se zlatořitáky se roztrhl pytel.

V minulém čísle jsem si stěžoval, že nemám žádného kandidáta na zlatou řiť. A tumaš. do tohoto čísla byli nominováni hned tři. Dva jsem nominoval já, a třetího, poprvé od vyhlášení ankety, nominoval jeden z mých blízkých spolupracovníků a přispěvatelů.

Prvním z nominovaných je nový rozhodčí a člen výboru ČSM, **pan Josef Zdychynec**. Ve druhém poločase v Družci jsem s ním hrál u stolu a měl jsem několik herních konfliktů s jedním ze spoluhráčů. Toto vyústilo v několikeré, ale marné volání rozhodčího. Pan Zdychynec odmítl svoji povinnost rozhodovat, s tím, že u stolu sedí a proto rozhodovat nebude, ačkoli se jeho osobně spor netýkal a v spomínaných hrách vůbec nehrál. Coby rozhodčí byl zcela impotentní.

Druhým nominovaným je starý a zkušený rozhodčí, **pan Ing. Vladimír Ellinger**, který byl na tomto turnaji hlavním rozhodčím. Výše uvedená nerozhodnost pana Zdychynce vedla k sepsání protestu, který byl s vkladem 20 Kč ještě v průběhu poločasu předán vrchnímu rozhodčímu. Protest se týkal hry a jeho uznání by změnilo pořadí na

medailových místech. S napětím jsem čekal na vyhlášení o jeho rozhodnutí. Jaké bylo moje překvapení, když žádný výsledek vyhlášen nebyl a ani mně osobně nebylo rozhodnutí sděleno. Z toho usuzuji, že protest vůbec nebyl projednán a tímto požaduji vrácení vkladu a vysvětlení neprojednání protestu.

Třetím nominovaným v tomto čísle je **pan Jiří Kodeda**. Na začátku letošního roku se nabídl, že vypracuje program na vyhodnocování výsledků, ve spolupráci s novým zpracovatelem panem Richardem Nocarem. Program prý vypracoval (neviděl jsem, ale první výsledky z Družce byly zcela špatně), a nyní se nechal slyšet, že on, zkušený profesionální programátor, bere za práci 1000 Kč na hodinu a od svazu bude požadovat za vypracování programu minimálně 2000 Kč. Nyní už chápu slova Karla Šobra, který několikrát prohlásil o mé a Jančíkově práci, že "ti kluci snad musej trkat, že to dělaj zadarmo". Nyní k těm trkačům budeme asi muset přidat i oba Nocary, Čaplu, Dr. Strobachovou, Ing. Sulkiewiczze (dělá sponzorský grafickou úpravu Mariášové ročenky, a to je podle mého skromného odhadu práce asi tak za 10-20 tisíc) a jistě i další, a musím konstatovat, i když se tím nechci nikoho dotknout, že jsme asi opravdu "volové".

Top ten Big křivák

Neuvěřitelné se stalo skutkem, nový výsledkový mužik Richard Nocar si dal tu práci a sleduje bigkřiváčkou úspěšnost. Za to mu vyslovuji poděkování a pochvalu před nastoupenou jednotkou.

Po druhém turnaji se v čele této soutěže usadili již z loňska známé bigkřivácké veličiny. Snad se jim Zdeňkem Helískem získaný pohár zalíbil natolik, že hned na začátku soutěže zvýšili své úsilí a nechtějí nic ponechat náhodě.

Se čtyřmi fleky se o první tři místa dělí borci z loňské bigkřivácké špičky Václav Květ, Pavel Bartoš a Zdeňk Helisek. Čtvrté místo drží zatím "nová" tvář, a to Jiří Soušek z Kozolup. Na dalším místě je dvacet borců se dvěma úspěchy.

Zajímavé je rozložení fleků u jednotlivých hráčů. Zatímco Václav Květ nasadil strojový rytmus ve stylu poločas, bum, poločas, bum, Bartoš s Helískem mají formu kolísavou. Oba dali v Družci tři fleky na loženého betla, s tím, že Pavel Bartoš všechny stihl v jednom poločase.

V Kozolupech křiváků padlo 49 a v Družci neuvěřitelných 64. Obě tato čísla vysoce převyšují loňský průměr a jsou vyšší než loňský nejuspěšnější turnaj, kde padly 42 fleky. Že by již hráčům otrnulo a loňské novum v podobě placení všem již přišlo hráčům do krve a není žádným strašákem?

Perličkou je, že i mistr Jiří Batík usoudil, že titul Bigkřivák roku by jeho sbírce také slušel a učinil nesmělý pokus zúčastnit se klání také a nasadil "flek na místě". Je to, Jirko, sice chvályhodné, ale chce to přidat, přidat.

Honem

Holanův nepravdivý mariášovník
Vydává Ing. Vladimír Holan
pro vlastní potřebu. Neprodejné.

Šéfredaktor: Ing. Vladimír Holan
Graf. úprava: Ing. Vladimír Holan
Pisatel: Ing. Vladimír Holan

Sazba: Na dýchavičném IBM PC 386 v AMI PRO
půjčenou HP LaserJet 4L

Příspěvky zasílejte na adresu:
Ing. Vladimír Holan
Čerčanská 24
140 00 Praha 4
tel./fax (02) 472 13 22